

Finantsminister, og som han har suppleret i Dag, tabe disse Spørgsmaal, som jeg ønskede at faae flared, imidlertid fuldstændig deres Betydning. Det, som som mig, saa fuldstændig overraskende Lørdags i den ærede Finantsministers Udtalelser, er den dobbelte Stilling, hvort han agter at stille Frihavnsterritoriet med Hensyn til de der fabrikerede Varer, i en Stilling, som den ærede Finantsminister i Dag yderligere har gjort Rede for, og som, hvis de Intentioner, som den ærede Finantsminister har, lod sig gennemføre i Praxis, fuldstændig vilde forandre, mit Blik paa Frihavnen og Betydningen af Fabrikationsvirksomheden i samme. Naar jeg har udtalt, at det har været min Overbevisning, at Fabrikvirksomhed i det Store vil være en Umulighed i Frihavnen, er det af den Grund, at vi her i Landet tyvne Betingelser for virkelig Storeindustri til Export, men hvis Fabrikantene skulle betale Told ved Indførelsen her i Landet efter den almindelig gjældende Toldtariff, vil enhver Fabrikation til Indlandet ligeledes blive umulig. Situationen vil altsaa blive den, at Fabrikation til Udlandet vil være umulig, og Fabrikation til Indlandet vil ogsaa være umulig, men i saa Tilfælde vil Frihavnen fuldstændig tabe sin Betydning som Fristed for Fabrikation. Men ved det Billede af Forholdene, som den ærede Finantsminister har oprullet for os, forandre Forholdene sig totalt, idet nemlig en Fabrikant i Frihavnsterritoriet vil kunne sælge sit Fabrikat saavel til Indlandet som til Udlandet. Han vil derved blive i Stand til at indrette sig paa Afsetning i Indlandet og paa at lade sin Overproduktion paa Udlandet eller omvendt, og derved vil han utvivlsomt blive sat i Stand til at bestaa. For saa vidt er det jo meget heldigt. Det, som den høitærede Finantsminister navnlig tilføjede med sit Forslag, at vore Kærfærdighed, vil imidlertid i allerhøieste Grad, blive forfeilet ved en Indretning som den foreslaaede. Jeg maa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at her er to Kategorier af Fabrikanter, som vi maa fæste Blikket paa. Den ene Kategori, den første, er den, som den høitærede Finantsminister exemplificerede, ved at nævne Kunstgødning, Bøger, Margarine og Cement. Fabrikanter af disse Varer ville, for at Fabrikanter af samme Produkt i Indlandet kunne stilles lige med dem, blive fuldstændig forvrettede i deres Konkurrence med Udlandets Fabrikanter af lignende Art. Det er jo tydeligt, at hvis de skulde betale en Frihavnsafgift for at faae Lov til at indføre deres Produkter i Indlandet, i Toldterritoriet,

vilde de ikke kunne konkurrere f. Ex. med den bedste Fabrikant af samme Produkt, som bor maasse ligesaa nærværende Fabrikationsstedet som Fabrikanten i Frihavnsterritoriet, og som vil kunne indføre sine Varer i Landet fuldstændig afgiftsfrit. Her vil Forrettelsen gaa i den Retning, at Fabrikanten i Frihavnsterritoriet vil forurettes, om Kærfærdighed vil der ikke længere kunne være Tale. Men meget værre endnu vil det gaa Fabrikanter, som indrette sig paa at fabricere saadanne Varer, som betale høi Beskftelsesløn, naar de i færdig Tilstand indføres i det danske Toldgebet. Jeg vil tillade mig at nævne, Chokolade betaa af eller skulde da bestaa af Kafaa, Suffer og nogle Krydderier f. Ex. Vanillie, men Kafaaen og Sufferet er Hovedbestanddelene, og man regner, at nogenlunde ordentlig Chokolade skal bestaa af lige store Dele af disse to Produkter. Nu mener den høitærede Finantsminister, at naar en Chokoladefabrikant i Frihavnsterritoriet skulde sættes i Stand til at konkurrere med en Fabrikant i Toldterritoriet, skulde der for ham oprettes en særlig Toldtarifposition, for at han ikke skulde betale Told af samme Hvide som den, der svares af Chokolade, naar den indføres fra Udlandet, men kun en Told, der svares til Summen af den Told, der hviler paa det Suffer, Vanillie og Kafaa, der findes i Chokoladen. Det ser jo meget smukt ud, og i Theorien er det jo ogsaa overordentlig smukt, men i Praxis er det, tror jeg, aldeles uigjennemførligt. Thi der er ingenjombest hindende Regel for, hvoraf Chokoladen skal bestaa, om man tager 50 pCt. Suffer og 50 pCt. Kafaa, eller om man tage 25 pCt. Kafaa, og 75 pCt. Suffer, eller et hvilkenjombest andet Forhold, derom gjælder ingen Regel, og det er derfor fuldstændigt umuligt at træffe en Toldtats, der kan opfylde sit Diemed i dette Tilfælde. Her vil man altsaa, hvis man sætter Toldtatsen for gunstig for Frihavnsfabrikanten begunstige, ham paa den indenlandske Fabrikants Beføstning. Men selv om det i Virkeligheden, var muligt, hvad det efter min Mening ikke er, at træffe en Toldtats, der virkelig skifter Sol og Wind, lige til begge Sider, vilde det Spørgsmaalet slet ikke være løst, thi idet man stiller Fabrikanten i Frihavnsterritoriet saaledes, at han vil kunne sælge sit færdige Produkt med den samme Toldafgift som den indenlandske i Toldterritoriet arbejdende Fabrikant, og idet man samtidig giver ham Muligheden for, at udføre sin Overproduktion til Udlandet uden at have erlagt Told deraf, stiller man ham saa gunstigt, at den indenlandske Fabrikant aldeles ikke kan hamle op i Konkurrenten med ham, saa